

i forrige Session, blev det oplyst, at en Brigade her i Byen havde søgt om, at dens Adjutant maatte komme til at gjøre Tjeneste ved en af dens Batailloner, fordi der ved denne var et Kompagni, som ikke havde nogen Lieutenant, og dette Kompagni havde c. 120 Rekruter til Uddannelse. Som det forholder sig med Officerklassen, forholder det sig ogsaa med Underofficerklassen. Om der end har været en opadgaaende Konjunktur, saa at Tilgangen er noget bedre end før, saa er der dog Balancer baade i den faste og i den værnepligtige Underofficerklasse; ogsaa her maa man derfor laane sig frem; og deraf følger saa en idelig Veglen i Lærerkrafterne, der jo er dobbelt uheldig paa Grund af den begrensede Tid, hvori Undervisningen varer, en Inkonvenients, som det ærede Medlem, der jo selv har havt med Undervisningen at bestille, sikkert vil erkjende. Naar det trods alt dette har været muligt at tilveiebringe brugelige Soldater — og Mere har jeg ikke sagt — jeg har kun sagt, at de Uddannede blive brugelige Infanterister, det vil sige saadanne, som man med nogen Fortrøstning kan føre mod Fjenden, og jeg har aldrig sagt, end sige tænkt, at vi gennem Uddannelsen faae udmærket dygtige Infanterister — har det været muligt trods alt dette at uddanne brugelige Infanterister, saa skyldes der fortrinsvis de faste Befalingsmænd, Officerer og Underofficerer, Tak for den Pligtroflab, hvormed de have arbejdet under saadanne Forhold, og naar jeg i Lørdags udtalte, at de bedste Kræfter bleve slidte op, saa vil jeg aabent tilstaa, at jeg derved sigtede til Kompagnicheferne, thi paa dem hviler Byrden og Ansvar, og hvilken Fremtid byder man dem saa for to Arbejde? For den Langt overveieende Del af Jobfolkets Kapitaner aabner man kun Udsigten til i en nærmere eller fjernere Fremtid at falde for Ulykkesguden. Hvis det altsaa har været ved denne Del af min Udtalelse, at det ærede Medlem og nogle af hans Meningsfæller have sat en Streg, saa haaber jeg, at de nu ville være saa gode at vifte den ud. Jeg kommer nu til en anden Side af Sagen. Det ærede Medlem sagde: hvorledes have vi ikke udrustet Hæren? have vi ikke givet den de bedste Seværer og de bedste Kanoner, have vi ikke indrettet et Munderingsvæsen ganske efter Hærens Ønske? og dog siges der, at vi ikke have nogen Hær. Jeg skal dertil svare, at om jeg end gjerne havde ønsket, at den høie Rigsdag havde bevilget nogle flere Seværer, er jeg overordentlig villig til at erkjende, at med Henyn til Materiellet er Hæren bleven udmærket godt udstyret, og jeg er meget villig til at yde det høie Folkething al den Tak, som det fortjener for sin Medvirksomhed paa dette Omraade. Men hvad nytter det, om der var bevilget det bedste Materiel af Verden, naar ikke Manglerne ved Personellet blive afhjulpne? Det er jo dog ikke Kanoner og Seværer, der skulle slaas, men de,

der betjene dem. Har da Folkethinget været ube-kjendt med de Mangler, der findes ved Hæren? eller er det ikke Nar for Nar blevet banket paa og gjort opmærksom paa Manglerne (S. Rjær: Det er rigtigt). Det ærede Medlem siger Ja dertil, men hvad er der blevet svaret og svaret ogsaa af det ærede Medlem baade i afgivne Betænkninger og her i Salen: Vi kunne ikke gaa ind paa at reformere stykkevis, vi ville ikke afhjælpe de Mangler, Hæren lider af paa de og de Punkter; thi afhjælpe vi Manglerne paa den Maade, komme vi aldrig til en Reform af det Hele og altsaa heller ikke til det, der er vort Formaal, en Nedsættelse af Udgiften til Forsvars-væsenet. Jeg kan, som sagt, henvise til, at dette er sagt i Betænkninger, ligesom jeg ogsaa kan paaberaabe mig enkelte ærede Medlemmers Udtalelser her i Salen. Altsaa Manglerne har man kjendt, men man har fra en vis Side været enig om ikke at ville redressere dem; man har endog-saa fundet det bedre, at de vogede, idet man muligen derved vilde kunne fremtvinge den Reform, man ønskede. Og Manglerne ere virkelig vogede. Hvordan er da Tilstanden? Ja, jeg veed ikke, hvorledes de Herrer stille sig ligeoverfor en Hærløvsbehandling; men jeg for mit Vedkommende er snart træt af det Sisyfusarbejde, som det er at tage Ordet Nar for Nar om Nødvendigheden af en Hærløvsrevision, naar vi dog aldrig komme længere end til Betænkning. Men hvorledes har man i Hæren set paa disse Behandlinger? Betegner ikke enhver Behandling et skuffet Haab, og hvorledes tror man, at den Freidighed, som dog Alle erkjende nødvendigvis maa være i Hæren, skal kunne bevares, hvorledes skal Modet til at arbejde med Liv og Lyft holdes oppe, naar man ikke veed, hvad enten man er kjøbt eller solgt. — Jeg skal ikke komme ind paa de Bemærkninger, der fra forskjellige Sider ere fremsatte til mine Udtalelser om Forsvarsplanen. Jeg har fremsat mine Anskuelser i al Almindelighed, men vil dog lige overfor det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgtreds (Bajer) sige, at det er ikke et Korthus, der let rendes overende. Imidlertid foreligger jo ikke selve Befæstningspørgsmaalet i Diebliffet; derimod er en almindelig Diskussion om Forsvarsplanen paa rette Sted, og det er en saadan almindelig Diskussion, jeg har tilladt mig at indlade mig paa, og naar jeg da i den almindelige Udvikling kom til at nævne Plezna, skylder jeg det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg) at tage ham lidt i Forsvar mod det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgtreds (Thomsen). Det er ikke det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds, der har villet give krigshistoriske Oplysninger, han har slet ikke prætenderet at kjende Forsvaret ved Plezna; men han har kun gengivet nogle Udtalelser, der kom fra mig, idet han dog derved viste, at han havde misforstaaet mig.